

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdaje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdaje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdaje . . . . . 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdaje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 29. Oficijozna »Wiener Abendpost« pravi o pozivu v »Praviteljstvenem vestniku«: Prizadevanja pristašev svetovnega miru so dobila novo močno vspodbujbo po visokosrčni inicijativi carja. Zveze, sklenjene v Evropi, so sledile istemu cilju ohranjenja in zagotavljanja miru. Kakor povsod drugod, tako se tudi ta veleplemeniti čin carjev vsprejme isto naklonjenostjo, ki mu pristoji, ter je tudi tu najboljših želja za srečno uresničenje plemenitega namena.

Dunaj 29. Vsi listi se temeljito bavijo z inicijativo ruskega carja za razoroženje. »Fremdenblatt« pravi: Vlada največje države se je postavila s tem v službo naloge za mir. Visokodušni poziv sme gotovo računati, da ga povsod vsprejmejo najtopleje in mu prihrane nasproti. »Neues Wiener Tagblatt« pravi: »Ta izjava ne bi bila izšla nikoli, ako se ne bi bil car zagotovil že vnaprej, da velevlasti soglašajo njim. Nevarnost spopada v vztočni Aziji je menda v tem trenutku potisnjena v daljavo in vztočno vprašanje je že zgubilo na ostrosti.«

Budimpešta 29. Listi povdarjajo važnost inicijative carjeve in konstatujejo, da sleherna civilizovana dežela pozdravlja z največjo hvaležnostjo to velikansko idejo.

Pariz 29. Listi pozdravljajo visokodušni in človekoljubni čin carja Nikolaja in ne dvomijo na tem, da so vlasti že pritrdile načrtu za sklicanje konference, ki ima razpravljati o splošnem razoroženju. Glede uspeha konference pa sodijo listi skeptično. »Figaro« pravi, da se je pismo carjevo že pred 4 dnevi prijavilo vladam; ako bi se bilo vsprejelo nekako hladno, bilo bi gotovo ostalo v mizi carskega urada za vnanje stvari.

Petrograd 29. Listi proslavljajo visoko pomembnost večerajšnje izjave v »Praviteljstvenem Vestniku«, ki je taka, da utegne postati točka, na kateri stopi zgodovina v novo smer. »Novosti« pravijo, da konferenca vlasti natančno določi pretenzije na vseh straneh ter bode predlagala sredstvo za miren dogovor. Morda pride ob zaključku XIX. stoletja vendar do likvidacije sedanjih, na nemire in nevarnostih bogate mednarodne politike. Da bi se ne posrečilo človeštvu, da bi stopilo v 20. stoletje kakor popolen gospodarstvenih in fizičnih močij, duševnih in materialnih bogatstev, ki se ne bode uporabljalo v drugo, nego v zagotovljenje splošne blaginje in napredka.

Rim 29. »Osservatore romano« pravi — veselo se na miroljubnih čustvih carja —, da jednak predlog je bil stavil tudi Napoleon III. Vendar pa je prišlo pozneje, vzlic vsemu miroljubju Napoleonovemu, do krvavih vojn na Krimu, v Italiji in v Meksiki. Če torej predlog carjev tudi ne bode imel uspeha, pa vsaj dokaže to, da oboroženi mir je stokrat slabše nego resnična vojna.

»Agenzia Italiana« pravi, da glavni točki, za kateri so se sporazumele vlasti, bi bili ti. Prva bi bil razgovor o določenju novih načel mednarodnega prava, ki naj bi uredila odnose med posamičnimi državami glede na njih teritorialna posestva in na območje upliva njihovega. Druga točka pa bi bila ta, da se vsaki vlasti določi meja oboroženja, katere ne sme prekoračiti.

London 29. Novine označujejo manifestacijo carjevo kakor jeden največjih činov stoletja.

Berolin 29. »Lokal Anzeiger« potrjuje, da so tukajšnji politični krogi simpatično pozdravili

idejo carjevo za razoroženje. Ta simpatija narašča še bolj z ozirom na osebo, ki je dala inicijativo. Govori se, da se je car že dolgo bavil z idejo splošnega razoroženja. Menil je, da on, kakor absoluten monarh, najlože stavi ta predlog.

Berolin 29. Manifestacija carjeva je napravila nenavaden utis. Ideja razoroženja je jedina točka, okolo katere se sučejo politični razgovori. Ideji razoroženja pritrjuje vse stranke brez razlike.

Dunaj 29. Konferenca mej ministrskim predsednikom grofom Thunom in baronom Banffyjem, kakor tudi z ministri drom. Kaizlom, drom. Lukesem in Baernreitherjem je trajala od 10. ure do poludne. Potem se je vršil avstrijski ministerski svet pod predsedništvom ministerskega predsednika grofa Thuna. Posvetovanje je trajalo dve uri. Ob 1/23. uri je vsprejel cesar ministra za vnanje stvari grofa Goluchowskega, ministerskega predsednika grofa Thuna in barona Banffyja ter ministra dra. Kaizla, Baernreitherja in Lukesa.

Budimpešta 29. Brzjavna korespondenčna pisarna Ogerska javlja: Ministerska predsednika grof Thun in baron Banffy sta bila skupno vsprejeta od cesarja, da sporočita o pogajanjih za pogodbo. Konečno završenje dogovorov pride najbrže jutri.

Dunaj 29. Tudi danes ni bilo možno priti do odločitve ozirom na pogodbo. Povrnivši se od avdiencije pred cesarjem je izjavil baron Banffy ogerskim novinarjem, da on in tovariši ostanejo na Dunaju še jutri. Vzrok, da še ni prišlo do odločitve, je ta, da avstrijski ministri še niso završili svojih razgovorov.

Govori se namreč da so med avstrijskimi ministri nastale difference, ki se niso poravnale. Mi-

PODLISTEK.

25

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Mir z vami in blagoslov Gospodov na vas!« je potegnil redovnik. — »Gospodov duh me je navdihnil in burja me je donesla na svojih krilih k vam, katerim je podal Bog Izraelov plamteč meč, da obranite sveto znamenje križa od paganov in lažljivih prorokov! Mir s teboj, slavni rod makabejski, ki si pretrgal verige Judove, ki si razbil glave sovražnikov, kakor Gedeon črepinje! V te naj vleže moč in jakost Gospodova, da se ti vpre junaško sree peklenski hinavščini.« Redovnik je umolknil za trenutek; na to je ladaljeval: »Začuden me gledate, junaki sv. križa, neznan sem vam po licu, tuj po jeziku. Ali po sreči sem vaš. Na svoja ledja sem vzel težak kamen, da me ne bi odnesla burja v valovito morje, in peš sem prišel preko planine, da vam javim, kako lazi okoli vas tuleč lev, ne bi-li med vam ugrabil plena. Ste-li čuli za patra Cipriana Guida iz Luke, kateri se je dvignil pred licem svetega očeta, da obrani junaške Uskoke peklenske hinavščine blodne Venecije, katerega je beneška zloba vkovala v težke verige, vrgla v mračno temnico, ki pa je otresele te verige in zagrmel kramarskemu plemstvu na Rialtu: »Lažeš o Uskokih, junakih božjih!« Ste-li slišali o bo-

žjem slugi, ki stoji na desnici slavnega Hrvata, generala Lenkoviča?»

»Slišali smo!« so skočili gosti na noge.

»Ta Cipriano Guido — sem jaz.«

»Cipriano Guido!« so se začudili vsi.

»Ta Cipriano prihaja, da vam pove, da se Senjanom huda plete. Vaš pastir — Mark Anton vas je izdal Benečanom. Zaklel se je tajno, da izda svojo čredo volku. Prevaril je cesarja, hlineči mu pravice, prevaril vas, ko vam je hlinil mir. Mislijo vas izgnati iz Senja, na vse strani sveta, izkoreniniti vaše lepe gozde, ubiti vaše vojvode, sežgati brodove, vzeti vam glavo, blago, sabljo, ime, domovino — a hinavščina Marka Antona je izbrala za svoje orodje beneškega podkupljenca, generala Josipa Rabata.«

»Sangue di dio! Rabata!« je kriknil kapitan in vdaril s pestjo na prsa. »Ura se približuje. Smrt izdajalcem!« je dvignil kapitan čašo.

V tem trenutku so se zabliskale sablje in noži. Junaki so prekrizali svetlo orožje, a gvardijan je položil nanje razpelo.

»Junaki!« je spregovoril knez Posedarič mirno in svečano, »pri našem raju in domovini, pri naši veri in poštenju, pri našem imenu in plemenu, pri naši sablji in slavi, proklet bodi oni med nami, ki ne brani doma od izdajstva, naroda od nesreče, mesta od propasti!«

»Proklet!« so zagrmeli gosti.

»Osveta Veneciji! Smrt Dominisu in Rabati!«

»Smrt!« se je odzvalo vse društvo.

»Amen!« je završil redovnik in razširil roke nad glavami.

»Amen! Amen!« je zatulila burja nad Senjem kakor trobenta sodnjega dneva.

VI.

Sredi meseca januarja leta 1601 je bilo na Reki izredno živo. Temne ulice, nizke krčme starega mesta so bile polne raznovrstne pisane vojske, a dan za dnevom so dohajale nove čete iz Gorice, Pazina, Trsta, Karlova in Ljubljane. Največi šum pa je bil dne 26. januarja predpoludne, ker je imela priti zadnja kompanija goriških arkibuzirov pod kapitanom Edoardom Lokatellom. Redovniki, mestni starešine, kramarji, čevljarji, branjavke, kranjski orožniki rumene kompanije, istrski beli konjiki, nemški mušketiri, karlovški lahki konjiki in štajerski zeleni oklopniki — vse to je hitelo k mestnim vratom pri morju, ker so imeli priti Goričani na brodovih iz Trsta, čemur je privolil tudi g. Gierolamo Cornaro, mladi upravitelj beneške Istre, in g. Filip Paskvaligo, zapovednik beneške mornarice v jadranskem zalivu, kateri je stal s svojimi brodovi v Omišlju na otoku Krku. Svet se je zelo čudil tej nenadejani milosti beneške gospode, katera ni trpela sicer oboroženih nebeneških ladij v tem morju; seveda, ljudje so dobro vedeli, da so se bili beneški generali in g. cesarski poverjenik Rabata lepo dogovorili o tem, svet je po tem slutil, da kakšnega Uskoka zaboli glava — ker se je vsa ta vojska pripravljala v Senj.

(Pride še.)

nisterski svet avstrijski se je sešel danes 2 krat, potem je bilo ministersko posvetovanje pod predsedništvom cesarjevim. Tega posvetovanja so se udeležili ministri od obeh strani, minister za vnanje stvari grof Goluchovski in ukupni finančni minister Kallay. Po tem ukupnem posvetovanju so se zopet sešli avstrijski ministri.

Vodice (Dalmacija) 29. Danes je zborovala tu stranka prava. Shod je sklenil, da odpošlje cesarju Franu Josipu povodom jubileja spomenico, v kateri se izrazi želja po združenju Dalmacije z Hrvatsko.

Moskva 29. Na dvorišču Kremelja je bil danes slovesen obed, na kateri je bilo povabljenih tudi zastopnikov prebivalstva z dežele, kakor tudi oni vojaki, ki so odlikovani Jurijevem redom. Vsi udeležniki so dobili v dar namizno pripravo, katero so rabili. Carska dvojica je obhodila vse mize.

London 29. »Times« javlja iz Manille: general Merrit je dobil ukaz, naj odide v Pariz, da se udeleži mirovnih konferenc. Položenje v Manilli je nespremenjeno, da-si ne ugodno.

„Ukor“ — „strog ukor“.

Mi se gotovo neradi bavimo s »kranjskimi« specialitetami. Večkrat rajši zatiskamo obe očesi, kakor da bi morali izrekati ostre obsodbe na tem, kar se greši v našem središču. To svojo taktiko dokazujemo od tedna do tedna, ker ne mine skoro noben teden, da se ne bi v krogu »kranjskih« voditeljev pripetilo kaj takega, kar nam sili pero v roko, kar nas v sree boli in kar ni po naših nazorih. Molčimo, dokler le moremo. Zdaj se je pa pripetil slučaj, ki mora vznemirjati vsakega svobodno mislečega človeka, in torej tudi nas.

Mi pravimo — slučaj, torej stvar je, ki nas vznemirja, ne pa osebe. V tem slučaju so zapletene tri glavne osebe, do katerih (kar smo pokazali že večkrat) nimamo brezpogojnih in celó ne vseh simpatij. To so deželni odbornik dr. Tavčar, deželni primarj dr. Gregorič in pa deželni kurat in arhivar Koblar. Vsem trem in vsakemu posebej smo enako pravični.

Nikakor nismo slepi za mnogo lepih svojstev, ki brez vsega dvoma dišijo dra. Tavčarja; istotako pa ne smemo biti slepi za njega politiške slabosti; nikdar nismo prikrivali dejstva, da se ne indentifikujemo z nazorj dr. Gregoriča in kurata Koblerja v mnogokaterem oziru, kar pa nas ne more zadržati, da ne bi grajali, ako se je v boju proti njima, kakor politikoma, rabilo orožje, katerega ne moremo odobravati. Mi ne moremo drugače, ker nam je ravno za — stvar, za javno narodno dobro.

Zato nočemo tudi najnovejšega slučaja soditi po osebnih simpatijah ali antipatijah. Tega slučaja že celó ne, ker imamo pred očmi načelo politične svobode, katerega zagovorniki moramo biti kolikor v interesu vsakega posamičnega narodnjaka, toliko in še bolj v interesu našega, povsodi zatiranega naroda.

Gosp. dr. Tavčar je izposloval v kranjskem deželnem odboru večino za to, da se je dru. Gregoriču in kuratu Koblerju prepovedalo sodelovati v »Slov. Listu«. Prvi je dobil »ukor«, drugi pa »strog ukor« za dosedanje sodelovanje v omenjenem listu. Obadva sta se morala umakniti iz zveze z »Slov. Listom«, ker bi sicer seveda izgubila kruh. To je suho dejstvo, ki ni v posebno čast za večino deželnega odbora in še posebej za dra. Tavčarja, kajti tu je politični nasprotnik premagal političnega nasprotnika, ne z uma svitlim mečem, ne z vsestranskim javnim delom, ampak z materialno oblastjo in običajno privatno nadvlado.

Dr. Gregorič in Koblar sta res politična nasprotnika dr. Tavčarjeva in bodisi da sta v »Slov. Listu« prekoračala meje dostojne polemike. A tudi dr. Tavčar je politični nasprotnik imenovanih dveh in tudi »Slov. Narod«, ko je polemizoval z »Slov. Listom«, ni puščal v miru oseb dra. Gregoriča in Koblarja. V tem oziru si oba imenovana lista ne moreta ničesar očitati eden drugemu in če je kdo izmed omenjenih oseb nedolžen, naj le pobere kamen in ga vrže na svojega nasprotnika. Če pa je bilo dru. Tavčarju za premago, moral bi se bil poslužiti drugega orožja. Posebno ni smel svojega deželnega odborništvu izigrati proti nasprotnikom. Uradna oblast je najslabši argument nasproti političnemu protivniku. Če

se mu drugače ne more priti do živega, kakor s pretenjem materialne škode, je to jako žalostno znamenje. Tudi dr. Tavčar, akoravno deželni odbornik, še vedno predstavlja gotovo politično barvo. Ali zahteva, da zaradi tega deželni uradniki prevzamejo isto barvo ali da postanejo brezbarvni? Za toliko časa, dokler je on deželni odbornik? Želeti se sme kaj takega, a izsiliti z disciplinarnimi kaznimi, tega pa nikdar! Kaj takega deželni odbor kranjski ni poskušal niti tedaj, ko so imeli Nemei večino v njem. Deželni uradniki so bili celó v prvih bojnih vrstah proti nemškutarski nadvladi, a da bi bili radi tega postavljeni pred »aut — aut«, nismo čuli. Žal nam je, da moramo napraviti to primero. A stokrat bolj žal nam mora biti, da se sila rabi proti političnemu nasprotniku iste krvi, da se hoče terorizirati v domačem taboru. Slovenski državni uradniki so morali radi svojega narodnega in političnega prepričanja pretrpeti že mnogo preganjanja. O takih prilikah smo se vedno sklicevali na politično svobodo, na svobodo misli in govora, in ves pravični svet je bil na naši strani. Preganjanja od drugorodne in morda tudi vladne strani ni še konec in jedina naša zaščita je načelo politične svobode. Kaj pa porečemo zdaj, ko se mej nami to načelo naj nič več ne spoštuje, ko nekdanji zastavonoše svobode ne ravnaajo nič drugače, nego naši narodni nasprotniki? Ali se nam ne vrže v obraz pikra istina, da mi na svojem telesu režemo iste rane, samo, čes mo slučajno dobilo nož v roke? S postopanjem proti Gregoriču in Koblarju se je ustvaril nevaren prejudic za one čase, ki utegnejo priti — nočemo trditi absolutno, da pridejo, ali izključena ni ta možnost — ko vladni aparat zopet prične tudi na Kranjskem ljuto borbo proti našim narodnim stremljenjem in seveda v prvi vrsti proti onim možem, katere ima v svoji pesti — proti narodnim uradnikom! Kje nam bode tista etična opora za proteste proti nasilju, tista opora, kakoršnja more jedino dati sklicevanje na politično svobodo za vse, ako smo sami razveljavili to načelo politične svobode? Ta skrb je, ki nas vznemirja, ne pa osobna simpatija, ali pa antipatija — ta rodoljubna skrb nam je potisnila pero v roko, skrb, da ne bi šiba, ki je zadela gori rečena dva gospoda, postala običajnim orodjem v naših domačih borbah in bi padala danes po teh jutri po drugih, a vedno slovenskih hrbtih. Ta žalostna perspektiva nam je potisnila pero v roko. Načelo za načelom naj se žrtvuje — tako nam v dejanji kažejo v Ljubljani, v našem središču: — tužna nam majka!

Ljubljana — naše središče.

Vsi slovenski listi, brez razlike političnega menenja, soglašajo v sodbi, da je bil shod županov v Ljubljani manifestacija nenavadnega pomena. Takov shod bi bil važen tudi v vsakem drugem večem narodu, kamo-li v nas Slovence, ki smo bili do sedaj toli smešno malenkostni v svojem delu in v svojih borbah, da smo se vsaki na svojo roko, kakor je kdo vedel in znal, pehali za — mrvice. Res je slučajev, ko je dobro in koristno, ako vojska maršira v ločenih oddelkih, da potem udari ukupno. Ali mi Slovenci smo si — kakor v zasmeh in ironijo tega pouka iz taktike — svoje postopanje vedno urejali tako, da smo lepo marširali ločeni tako dolgo, da smo bili — ukupno tepeni! Ukupno in temeljito! In kakor vsem brez-pametnežem, tako se je godilo tudi nam: poleg škode, ki smo jo trpeli, smo bili še v zasmeh vsemu svetu.

Kasno, ali — ako Bog dade — vendar ne prekasno smo prišli do zdravičnega spoznanja, da nam treba koncentracije sil in organizacije delavcev. A v tem soglašajo menda vsi, da bi bila primerna organizacija županov morda najvažnejša in najizdatnejša narodna organizacija naša. Kajti ravno županje so »delaveci«, katerim je možno največ storiti za blagor ljudstva; oni so v neprestani dotiki z narodom, oni lahko uče narod in ga vsled tega tudi lahko organizujejo za narodne borbe, tako, da se polagoma uvede v nas prava pravečata splošna narodna vojna dolžnost, tako, da bode sleherni Slovenec boritelj: vsak po svoji moči in vsakdo na svojem mestu!

To delo pa bodo županje vršili tem laglje, hitreje in spretnjeje, ako bodo dobro poučeni

in organizovani najprej oni sami med seboj! Župani pod vodstvom svoje zaveze — a vsi občani širom slovenskih pokrajin pod vodstvom županov: to bi bila vojska, to bi bila organizacija!

Na to stališče se moramo postaviti, ako hočemo primerno soditi in ceniti važnost shoda županov; soditi moramo po dejstvu, da se je zasnova vsaj začetek organizaciji vseh slovenskih županov — organizaciji kakor si jo mišlimo mi in kakor bi bila ista v tem hipu nedogledne važnosti za vodstvo naših bojev.

V interesu naših županov samih, v interesu slovenskih občin, in konečno v interesu vsenkupnega naroda pozivljamo torej one činitelje, ki so poklicani v to, da čim prej dovedejo do take »zaveze«.

Vsaki organizaciji pa treba središča. Nam Slovence se menda ne treba prepričati, kje bode središče zavezi slovenskih županov! Glasilo narodne stranke, »Slovenski Narod«, označuje kakor najvažnejši pojav shoda slovenskih županov ta, da je ves narod priznal Ljubljano svojim središčem. Gola resnica je, kar piše omenjeno glasilo:

»Ljubljana je središče slovenskega naroda in to tudi ostane. Brez večjega narodnega mesta sploh ni možno misliti na napredek. Središče upliva na vse ude, jih krepi in oživlja in zato je razvoj in napredek Ljubljane v eminentnem interesu vsega naroda slovenskega.«

Da, tako je in tako bode! Središče splošnim organizacijam bode tam, kjer je sree naroda, kjer se stekajo duševne sile naroda! Ljubljana bode naše središče; ona ima vse pogoje, ako le hoče, za vodstvo narodnega gibanja vseh Slovencev. Ona ima zbrane največ slovenske neodvisne inteligence, ona ima ravno sedaj župana, o katerem je znano, da je mož krepke inicijative. Mi pokladamo brezpogojno metropoli slovenski pred noge: čast matere ukupni domovini naši!

Toda ti Ljubljana, ne pozabi nikar, da taka čast nalaga tudi dolžnosti! Glej, da bodeš izvrševala praktično, kar je rekel »Slovenski Narod« na sploh: da bodeš uplivala na vse ude, jih krepila in oživljala. To je velika naloga tvoja! A česa treba tebi najprej, da se popolnoma vsposobiš za to nalogo? Tvoji prvaki naj delajo na to, da te bolje seznanijo z razmerami raztresenih udov domovine, da po spoznavanju pride živo mejsebojno zanimanje, po zanimanju toplota, po toploti navdušenje za vzajemno borbo! Nikdar naj se ne dogodi več, da bi se Slovenec jedne pokrajine štel v greh, v predrznost, ako je svojim zanimanjem in svojim — srecem preskočil politične meje, ki jih je žalostna zgodovina naša postavila med posamične dele naroda našega! Prav pogosto, vsaki dan, bi morali mi govoriti eden o drugem — iskreno, kakor se spodobi odkritim možem. To pa ni možno, dokler bomo vsakogar smatrali neskrornnim usiljivcem, ako je rekel kaj, kar ni bilo po godu temu ali onemu. Ne križajmo ga takoj, ako je bil kdo v zmoti se svojo sodbo, ampak poučimo ga dobrohotno! Le tako pridemo kedaj tja, kamor moramo priti, ako hočemo kaj veljati: da bode sleherni Slovenec poznal vseslovenske razmere.

Vsprejmi torej, bela Ljubljana, časti in vrši dolžnosti središča naroda!

Vsi pa se ravnajmo, ako res želimo narodu dobro in ako smo zvesti sinovi domovine po reku: in necesarius unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas. Da: za potrebne stvari treba zloge, za dvomljive svobode, in v vsem pa — potrpežljivosti!

DOPISI.

Z Reke, dne 25. avg. (Izv. dop.) Že zopet se oglašam, gospod urednik. Porečete morda, da to ni koristno, ker se list »Edinost« ne čita na Reki. Motite se. Čita se precej, a lahko bi se še več, ako bi naši ljudje zahtevali ta list po kavarnah. Gotovo bi se vse Reške kavarne naročile na »Edinost«, kakor so naročene na razne slovanske liste. Torej, Slovenci na Reki: zahtevajte!

Omenili ste že, da so dne 12. avgusta na vseh občinskih uradih in poslopih ter na pomorski oblasti razobesili zastavo madjarske države. Tako nam jemljejo Madjari kos za kosom naše samostojnosti. Jemljejo nam pravo volitve župana ter

imenujejo istega kakor kakoga državnega uradnika; a hkratu nam razobešajo madjarske zastave, česar ne bi smeli, kajti de facto je Reka hrvatska last, formalno pa naše »reško vprašanje«, kakor bi se reklo, še »visi« in imamo provizorij, katerega bi morala spoštovati tudi madjarska vlada. Taki svobodnjaki so Madjari! Kjer je njim prav, se ne plašijo nobenega brezpravja in nasilstva: zaustavljajo občinsko avtonomijo in kršijo državnopravne uredbe. Sedaj imajo naši Italijani: to so sadovi njihove slavofobske politike! Vežejo se bodisi tudi s peklensčekom, ako imajo le nade, da s tem stopijo nam Hrvatom in Slovencem na kurje ako! A tega ne vidijo, kako peklensček ovija vrv okolu vratu — njim samim.

V soboto smo imeli tu praznik patrona Ogorske, sv. Štefana. V ljudskem vrtu je bila razsvetljava. V nedeljo pa so slavili na Grahovem. Tu je bilo vse »zeleno«, še celo kamenje je imelo menda zeleno lice (Grahovo je vasica uro od Reke, a je seveda pod reško občino). Tu se je zbralo nekaj kmetov in reških meščanov. Prišli so tudi guverner, sedanji in bivši reški župan. Predsednik odseka je povdarjal, da Grahovo je vedno in ostane zvesto magistratu. In ko je temu pritrdil tudi guverner, zaorili so — Eljen Szapary! Na »dejeuneju« je bilo mnogo napitnic v proslavo Madjarov. Značilno pa je, da je jeden govornikov govoril — hrvatski, ker bi ga drugače ljudje ne bili razumeli. Godba je zasvirala, reški zbor je zapel eno pesem. Reveži hrvatski kmetje: da bi vedeli, kaj se je vse tu govorilo ni pelo, gotovo ne bi kričali »Eljen« in »Evviva«, ampak jokali bi se. Prepevalo se je in napivalo naši pogubi — a nevedno ljudstvo je ploskalo. Gospod urednik, malo da se nisem zjokal na tem prizoru, ko sem videl, kako so reški lahoni zaveli našega nevednega hrvatskega kmeta!!

Sedaj pa še jedno resno besedo strankam na Hrvatskem. Vi se pripravate med seboj: kdo da je večji hrvatski rodoljub in kdo da je bolj »čist«; vi kričite do hripavega, kako hočete združiti vse dele domovine v jeden jedini državni organizem, a ne vidite in ne opazate, gledajoči vedno le visoko gori v idejale, kako vam sovražnik pred nosom jemlje kos za kosom iste nezdružene domovine, tako, da — ako ne bodete jeli hitro spajati z besedami tudi intenzivno delo — kmalo ne boste imeli tu ničesar več, kar bi se hotelo združiti z materjo-zemljo.

Rečan.

Politični pregled.

K položaju. Še ni prišla odločitev! Iz tega je sklepati, da vendar tudi grof Thun vsaj kolikor toliko varuje avstrijsko korist. Kar vrste se pogajanja: med avstrijskimi ministri samimi, med ogorskimi in avstrijskimi ministri, med temi in ministrom za vnanje stvari in med vsemi skupaj pod predsedništvom vladarja samega. In vendar noče priti odločitev. Temu niso vajeni madjarska gospoda. A sedaj se govori, da odločitev pride morda še le po sklicanju državnega zbora, ki se snide baje dne 19. septembra. Cesar sam da je želel, da se ugotovi zahtevi barona Banffy-a in da se napravi še en poskus z avstrijskim parlamentom. A potem, ako se zgodi, kakor drugače ni pričakovati, ako se pokaže, da se ta parlament ni poboljšal in da se ne misli poboljšati, potem še le izreče krona svojo sodbo o stališči obeh vlad!

Denuncijsantstvo. Ne more biti drugače, nego da so sovražniki avstrijskih Slovanov polagoma prišli v zadrego. Glavno orožje jim je bilo od nekdaj ovaduštvo — denuncijska. »Panslavizem« — to je bil od nekdaj bogat vir v ta namen, da so postavljali naša stremeljenja v krivo luč. »Panslavizem« menda ne napravlja več prejšnje službe. To utegne biti vzrok, da so jeli iskati po kakem novem strahu za politične otroke, kakoršnim je pripadal že od nekdaj marsikateri avstrijski državnik. Iskali so in našli. Stvar je sicer tako neumna, tako nezmišljena, da jo nismo hoteli niti omenjati, ko so prišli v svet prvi glasovi o tej najnovejši zaroti Slovanov, ali ko vidimo, da se stvar resno razpravlja po raznih nemških, italijanskih in madjarskih listih, moramo že obvestiti tudi naše čitatelje o tej najnovejši neumnosti in perfidiji hkratu. Čujte torej! Gori na Češkem so sklenili, da bodi knez Nikola Črnogorski voditeljem vsem Jugoslovanom, torej tudi Slovencem in Hrvatom. V vidno znamenje te nove

zarote so si dali prirediti v mnogo tisoč izvodih sliko kneza. Ker pa je knez Črnogorski označen sovražnikom naše države, je zaključek na dlani: Slovenci, Čehi in Hrvatje so sami veleizdajice. To je torej najnovejši naš zločin in nov razlog za tlačenje Slovanov.

Tako delajo oni, naši sovražniki.

Mir ljudem na zemlji! Blagovestje iz Petrograda je predmetom vseh razprav po listih. Brezpogojno se pripoznava, da je ta manifestacija ruskega carja napravila ogromen utis in prijatelj in sovražnik izgovarja največim spoštovanjem ime cara Nikolaja II. Notri med vrišči in trušč, med rožljanje sabljami in vrvenje strasti in sovražstva so zadoneli mili zvoki miru, pozivajoči na delo za povzdigo blaginje vseh narodov. To so zvoki prave človeške civilizacije, a oni, ki jih je poslal v svet, zasluži ime preporoditelja človeštva. Nismo toliko sangviniki, da bi se nadejali, da bi že ta konferenca, na katero pozivlja car, donesla zaželjenega uspeha. Ne, pregloboko je zašlo človeštvo notri v kaos, da bi se moglo osvoboditi hkratu, ali o tem dvojnem smo uverjeni: da mora enkrat priti čas — če hočemo verjeti v človeštvo — ko se uresniči velika ideja carja Nikolaja II., in da je sedanja manifestacija poslednjega prva postaja na poti do velikega cilja.

Ali ni bil slovenski pesnik nadahnuten proroškim duhom, ko je vskliknil: Slovan bodi preporoditelj stari Evropi!

In slovanski potentat — potentat velikanske države, kateri se ni ravno bati vojne — je, ki kliče: mir ljudem na zemlji v provspreh blaginje in napredka! Od kje prihajajo žarki civilizacije?!

Domače vesti.

Imenovanje. Dvorni kapelan dr. Fran Sedej je imenovan stolnim kanonikom v Gorici. Častitamo!

Kako je z nami?! Pišejo nam: Sedaj je čas, ko hodijo finančne komisije po spodnji okolici cenit grozdje in odmerjat davek na isto. K meni je prišel neki okoličan-posestnik, ter mi je povedal, da je bila taka komisija tudi pri njem. Tožil je, da dotična komisija sestavlja zapisnik (Abfindungs-Protokoll) v nemško-laškem jeziku (!), da tak zapisnik podpisavajo posestnik in še dve priči, ne da bi premnogokrat umeli, kaj da podpisujejo!

Moj poročevalec ni podpisal takega »Protokola«, ampak je zahteval »zapisnika« v slovenskem jeziku, kakoršnega mora tudi dobiti na vsaki način. To je eden! Sedaj pa ponovim vprašanje, postavljeno na čelo tej notici: Kako je z vsemi ostalimi posestniki? Ali podpisujejo vsi gori navedene »Protokolle«? Ali je še kdo zahteval in morda prejel slovenski »zapisnik« o pogodbi užitnine na grozdje?!

Prosim odgovora. Vsakako pa pozivljam vse posestnike, naj zahtevajo slovenske zapisnike. To je vendar najprvotnejše pravo vsakogar, ki je napravil kako pogodbo, da ve namreč: v kaj in v koliko se je obvezal. Vsaj davke naj nam dovolje plačevati v našem jeziku.

Brejski.

„La fedelissima“. Če je »najzvesteje« vse mesto, so seveda »najzvestej« tudi nje očetje. Kakoršna patria, taki patres patriae. To je naravno, logično. — Dne 17. t. m. je bilo, ko je nekdo vprašal jednega najbolj poznanih kričarjev-mestnih očetov, da-li se udeležijo slavnosti rojstvenega dne cesarjevega? Odgovor pa je bil: »Ali ste tudi vi še tako — neumni?«. Tako sodijo mestni očetje v mestu, ki nosi naslov »la fedelissima«.

Slovenski socialni demokratje tržaški. Iz Ljubljane nam pišejo: Minolo nedeljo je bil tukaj nekak splošni shod slovenskih socialnih demokratov. Tržaški socialisti so se hoteli odtrgati od svojih ljubljanskih tovarišev, ker jim je že presedalo gospodarstvo znanega Zadnika in drugih. Vsled posredovanja dr. Adlerja (čifut), ki je bil tudi navzoč na tem shodu, pa so se to pot vendar še zjedinili z ostalimi pod perutmi jednoglavega »orla«. Vsled tega bode »Rdeči Prapor« izhajal odslej tudi z naslovom za nekoliko časa zaspalega »Delavca«. Dober tek, g. Kristan!

Slavnost minole nedelje v Barkovljah se je vršila ob ogromni udeležbi in je vspela sijajno. Došli nam popis priobčimo čim prej.

Velika slavnost desetletnice in blagoslovljenja zastave društva „Hajdrih“ na Proseku se bode vršila dne 4. septembra 1898. Ku-

moralo bode preblagorodna gospa Felicita Goriup, soproga deželnega poslanca.

Razpored slavnosti: 1. Ob 9. uri zjutraj sprejem došlih društev in deputacij. 2. Ob 10. uri in pol slovesna peta sv. maša v cerkvi, po isti blagoslovljenje zastave in zabijanje žebeljev na trgu pred cerkvijo, potem slavnostni sprejeto. 3. Ob 1. uri pop. slavnostni banket v gostilni »Lusa«. 4. Ob 3¼ pop. sprejem došlih pevskih zborov. 5. Ob 4. pop. skupna vaja. 6. Ob 5. uri pop. koncert na dvorišču g. A. Goriupa.

Vspored popoldanski veselici: 1. Nagovor predsednika. 2. A. Foerster: »Zastava«, možki zbor, poje »Hajdrih«. 3. Nastop pevskega društva »Ljubljana« iz Ljubljane. 4. F. S. Vilhar: »Domovini«, velik možki zbor se samospvom tenorja, poje »Danica«. 5. N. N.: »Na nehaju gradu«, možki zbor se samospvom baritona, poje »Pevsko in bralno društvo v Lonjerju«. 6. F. S. Vilhar: »Bojna pjesma«, možki zbor, pojeta združena pevska zbora iz Bazovice in Padrič. 7. H. Volarič: »Slovan na dan«, mešan zbor se samospvom soprana in alta, poje »Adrija«. 8. H. Ražem: »Himna Zarje«, mešan zbor, poje »Zarja«. 9. N. N.: »Venec slovenskih pesmi«, možki zbor, poje »Zvon«. 10. A. Förster: »Naše gore«, mešan zbor, poje »Slovansko pevsko društvo« iz Trsta. 11. Bendl: »Svoji k svojim«, možki zbor, poje »Nabrežina«. 12. Bendl: »Križaci na morju«, velik mešan zbor se samospvom mezzosoprana, poje »Kolo«. 13. Bole: »Avstrija«, mešan zbor s spremljevanjem godbe, poje »Skala«. 14. Hubad: »Škerjanček«, narodna pesem za mešan zbor, poje »Hajdrih«. 15. Hajdrih: »Morje Adrijansko«, možki zbor, pojo združeni vsi zbori. 16. Svobodna zabava in ples na vrtu gostilne Balanč.

Na slavnosti svirala bode veteranska-sokolska godba iz Prvačine. Na banketu stane kuvert 1 gl. Vstopnina h koncertu 30 nč. za osebo, sedež 10 nč. — Za vsako točko plesa bode plačati 10 nč. Prijave za banket se sprejemajo le do dne 2. septembra. (Društva, ki se udeležijo slavnosti, naj blagovolijo naznaniti število členov odboru »Hajdriha« vsaj do 1. septembra, da jim prihranimo prostore na slavnosti.

Čisti dohodek je namenjen z jedno polovico v prid društvu »Hajdrih«, a z drugo v podporo družinam okoličanov, zaprtih radi volilnih izgrediv. Glede na blag namen priporoča se društvu »Hajdrih« dobrotvornosti slavnega občinstva.

»L'Istria«, glasilo italijanske večine v deželnem zboru istrskem, piše v članku »Il popolo italiano«, da so Hrvatje in Slovenci v Istri, Trstu in Gorici tujei in kakor taki — pravi — ne smejo uživati vsa državljanska prava, ako so tudi podaniki te države.

To je vendar skrajna nesramnost! V pokrajinah, kjer so Slovani v pretežni večini že od nekdaj, kjer so bivali njihovi očetje in dedje, drzne se jih glasilo italijanskih polentarjev zmerjati s tujei! Italijanom torej ni dovolj, da krivičnim potom kratijo pravice slovanskim avstrijskim podanikom, temveč jih še žalijo vrhu tega! Kajti skrajno žaljivo je to, ako ti kdo pravi v obraz: pod zakonom si, ali dobrot zakona ne bodeš užival!!

Odprava pasjega kontumaca. Ker se je z dnem 27. avgusta nehala doba kontumaca, predpisana po zadnjem slučaju stekline, je magistrat razveljavil dotična izjemna določila. Druga določila o plačevanju davka za pse ter zavarovanju psov po torbah so ostala v veljavi.

Razpisan štipendij. Začetkom šolskega leta 1898. je oddati štipendij letnih 165 gld. iz ustanove Okorn-Cosneck. Do tega štipendija imajo pravico dijaki iz mesta in okolice in sicer za dobo gimnazijskih in vseučiliških študij. Prednost imajo sorodniki pokojne ustanovnice Helene udove Okorn. Prošnje do 30. septembra na tukajšnjem magistratu, pravico podeljenja pa ima namestništvo.

Posledica nevarne šale. V hiši štev. 4. v ulici Olmo imajo zidarje. Na balkonu III. nadstropja se je igrala z drugimi dekleci 7letna Marija Keršovani, a deček Romeo Cadel se je zabaval s tem, da je iz podstrešja metal kose ugasnega apna na deklice. Potem pa je vzel kos živega apna ter ga zalučal med deklice. V istem hipu je deklica Keršovani obrnila lice tako nesrečno, da jej je apno priletelo v desno oko. Vsled groznih bolečin je jela deklica kričati na vse grlo. Prihitelva mati je deklico v vsej naglici sprovedla do

zdravnika, kateri je konstatoval, da je dekličino desno oko — zgubljeno.

Krvava glava. V neki krēmi v ulici San Marco je sedela neka družba in popevala. Drugi družbi pri bližnji mizi pa ni prav nič ugajalo to petje. Zato so pozvali pevce, naj bodo tihi. Toda neki 23-letni Alojzij S. se ni hotel pokoriti in — žvrgolel je naprej. Brata B. stopivša iz druge družbe, pa sta mu prav nepoetično zamašila usta; Škrjanček je protestiral, a brata B. sta mu odgovarjala s pestjo. Oni pa, hoté se izogniti, znižal je glavo, a o tem je dobil s ključem po glavi. Odveden na zdravniško postajo bil je obvezan po tamošnjem zdravniku.

Mal požar. Včeraj zvečer okolo 9. ure je opazila policijska straža, da se kadi iz mirolilnice g. Holzhammerja v ulici Giulia. Iz lekarne Leitenburg je opozoril telefonično gasilce, ki so bili kmalo na mestu. Odprli so vrata se silo ter pogasnili ogenj v kratkem času. Vnelo se je nekaj lesenih posod, toda, ker je prostor prodajalnice majhen, uničil je plamen skoro vso zalogo, ki pa je bila zavarovana.

Pollejska vest. Secondo Lava, 46-letni opekar iz Veroza v Italiji ter Obstanžija Ivan 27-l., risar iz Celesa na Francozskem, sta bila aretirana sinoči ob 10. uri na travniku ob cesti Miramar, ker sta bila brez sredstev.

100.000 kron in 2-krat 25.000 kron so glavni dobinki velike jubilejske razstavne loterije, kateri se izplačajo v gotovini z samo 20% odbitkom. Opozarjamo naše čitatelje, da bode prihodnje žrebanje nepreklicno dne 15. septembra.

Koledar.

Jutri v sredo 31. avgusta: Rajmund, sp.; Izabela, dev. Danes v torek 30. avgusta: Roza Limanska, dev.

Solčni: Lunin:
Izhod ob 5. uri 9 min. Izhod ob 6. uri 14 min.
Zahod „ 6. „ 51 „ Zahod „ 3. „ 1 „
Ta je 36. teden. Danes je 241. dan tega leta, imamo torej še 124 dni.

Zadnje vesti.

Dunaj 30. »Deutsches Volksblatt« že naznaja, da se nemški opozicijski poslanci že pripravljajo na to, da se ne udeležijo sej, v katerih se bodo volile delegacije in kvotna deputacija. Oni hočejo, da se parlament zopet odloži. Ako nemški poslanci ne dobe pozitivnega zagotovila, da se uredi jezikovno vprašanje, ni niti misliti na normalno delo v parlamentu.

Dunaj 30. Parlament se skliče proti koncu meseca septembra, vsakako pa ne pred 20. Dan pa še ni določen.

Dunaj 30. Cesar je vsprejel v avdijenci ob 7. uri pop. ministerskega predsednika grofa Thuna in barona Banffy-a, potem finančna ministra Kaizla in Lukaesa. Ogerski ministri odpotujejo najbrže nocoj.

Dunaj 30. Na borzi se je danes raznesla vest, da se je doseglo popolno sporazumljenje med obema vladama glede pogodbe. Ta se ima baje skleniti za 4 leta, to je do konca leta 1903.

Praga 30. »Politik« piše, da zdaj ne gre več le za formalno in materialno stran pogodbe, ampak pogajanja se vrše za preobrat v notranji politiki Avstrije, ako se parlament zopet požari nesposobnega za normalno delo. Le tako si je tolmačiti dejstvo, da se konferene udeležujejo tudi grof Goluchowski in oba druga ukupna ministra.

Pariz 30. Listi govore o predlogu carja in pravijo, da v načelu treba pritrditi konferenci za razoroženje, vendar pa se mora poprej izvršiti korektura evropske karte. »Gaulois« zahteva, da se popred reši vprašanje Alzacije-Lotaringije in Egipta. »Petit Republique« meni, da če tudi bi vlade ne vsprejele predloga carjevega, ostane isti vendar v zavesti narodov.

London 30. »Times« pišejo: Dokler si Francozka in Nemčija stojita sovražno nasproti, ni govoriti o uresničenju svetovnega miru. Mogoče je, da ta čin carjev vzbudi v Franciji dvome o vrednosti ruske zveze.

London 30. Iz Washingtona javljajo: Nota grofa Muravjeva je vzbudila resno pozornost v tujakšnjih uradnih krogih. Prevladal je utis, da je zmaga Amerike nad Špansko pripomogla do note. Oficijelni krogi menijo, da je načrt utopističen za sedaj. Sodt se, da se Amerika ne udeleži konference.

Bratje Sokoli!

Pozivljamo Vas, da pridete nocoj točno ob 9. uri v »Delavsko podporno društvo« na pogovor radi udeležbe našega društva na veliki, redki in pomembni slavnosti blagoslovljenja zastave pevskega društva »Hajdrih« na Proseku.

Na zdar!

Odbor.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 29. avgusta. (Izvirni brzjav.) Pšenica za avgust 73, za september 69 1/2, za december 66 1/4. Koruza za september 34 1/2, za december 34 1/4. Mast 550.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za marec 832 do 834. Pšenica za september 828 do 829. Rž za september 662 do 664. Koruza za maj 1899. 441 do 443. Koruza za avgust 1898. 505 do 507. Oves za spomlad ——. Oves za september 536 do 538. Koruza: 515 do 525.

Pšenica: ponudbe srednje. Povpraševanja omejena. Prodaja 18000 met. stot. Vreme: lepo.

Hamburg. Santos good average za september 3150, za december 3225, za marec 3275 za maj 3325.

Havre. Kava Santos good average za avgust ——, za december —— frankov za 50 klg.

Praga. Surovi sladkor I. produkt, 88% Rendement franco Aussig. Mirno. Takoj —— do ——. Oktober-december —— do ——.

Slovenske gospodinje, pozor!

Zahtevajte povsod in kupujte vedno le **kavo družbe sv. Cirila in Metoda**. S tem koristite najbolj samim sebi, ker ta izdelek je najboljši od vseh poznanih cikorij; ob enem pa podpirate tudi našo šolsko družbo sv. Cirila in Metoda, kajti čisti dobiček od razprodaje tega blaga dobi omenjena družba.

Mal položi dar — domu na altar!

Hôtel Evropa

Piazza della Caserma.

Zračen vrt z lopo in brez lope.

Izborna kuhinja nemška in italijanska, pivo iz Plzenske pivovarne, izvrstna vina iz lastne kleti.

Telefon št. 23.

ALOJZIJ LOHR, lastnik.

Najnovejše ovratnike in ovratnice

po ceni,
se vdobiva edino le pri

**Iv. Zadnik-u
v Trstu,
na Corsu šte. 8.**

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVÍ

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni **PRAXMARER „Al due Mori“ v TRSTU, veliki trg.**

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Fraňa Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporoča se

za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba poštena.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimne in peresne, ogledal in železnih blagaju, po cenah, da se ni bati konkurence.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedenju pri gosp. Antonu Sancin (Drežac) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

Le 50 nvč. za 2 žrebanji

Zadnji mesec!

Glavni dobitek 1krat 100.000 Kron in 2krat 25.000 Kron

v gotovini z odbitkom 20%.

**Srečke jubilejne razstave
po 50 nvč.**

Žrebanje: 15. septembra 1898.

Žrebanje: 22. oktobra 1898.

Priporočajo: Josip Bolaffio, Mandl & Com., Girolamo Morpurgo, Marco Nigris, Josip Zoldan, Aleksander Levi, Il Mercurio Triestino, Ignacij Neumann, Henrik Schiffmann, sinovi O. Zuculin.